Lieta Nr. C27217113
Nr. SKC – 2537/2014

L Ē M U M

Rīgā 2014.gada 10.decembrī

Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu departaments šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese referente A.Čerņavska
tiesnese V.Cīrule
tiesnese A.Vītola
ar tiesas sēdes sekretāri D.Kalnmeieri - Bērziņu,
piedaloties zvērinātai advokātei Solvitai Eimanei,
atklātā tiesas sēdē izskatīja SIA „AFFA TRANS" blakus sūdzību par Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2014.gada 5.marta lēmumu, ar kuru atstāts negrozīts Rīgas pilsētas Centra rajona tiesas tiesneša 2013.gada 2.decembra lēmums par ārvalsts tiesas nolēmuma atzīšanu un izpildīšanu.
Civillietu departaments

k o n s t a t ē j a

[1] Rīgas pilsētas Centra rajona tiesā 2013.gada 22.novembrī saņemts Vācijas uzņēmuma ALMIL AG pieteikums, kurā, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 636., 637., 638.pantu un Eiropas Savienības Padomes 2000.gada 22.decembra Regulas Nr.44/2001 „Par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās" (turpmāk arī Regula Nr.44/2001) 33., 53., 54. un 55.pantu, lūgts atzīt un izpildīt Latvijas Republikā Rostokas Zemes tiesas 2012.gada 16.maija spriedumu un 2013.gada 24.janvāra lēmumu par izmaksu noteikšanu.

Pieteikumā norādīts, ka Vācijas uzņēmums ALMIL AG iegādājās AS „Valmieras piens" 24 000 kg piena pulvera un ar 2010.gada 8.decembra transporta pasūtījumu uzdeva SIA „AFFA TRANS" veikt pārrobežu pārvadājumu no AS „Valmieras piens" filiāles Valmierā līdz Vācijas uzņēmuma filiālei Bicovā. SIA „AFFA TRANS" uzdeva veikt pārvadājumu apakšuzņēmējam. Laikā, kad apakšuzņēmējam bija uzticēts sūtījums, tas tika pazaudēts, sūtījuma atrašanās vieta nav noskaidrota.

Vācijas uzņēmums ALMIL AG 2011.gada 4.martā aicināja SIA „AFFA TRANS" samaksāt zaudējumus 84 000 EUR, nosakot termiņu līdz 2011.gada 10.martam, un vēlāk vērsās ar prasījumu Rostokas Zemes tiesā. SIA „AFFA TRANS" pirms tiesas procedūras ietvaros nav sniegusi iebildumus pret celto prasību, tādēļ Rostokas Zemes tiesa 2012.gada 16.maijā pieņēma neklātienes (aizmugurisku) spriedumu, ar kuru Vācijas uzņēmuma ALMIL AG prasījums tika apmierināts. Par šo spriedumu SIA „AFFA TRANS" 2012.gada 15.augustā iesniedza apelācijas sūdzību, kas tika atstāta bez izskatīšanas, jo SIA „AFFA TRANS" nebija vienojusies ar pārstāvi par tās intereses aizstāvēšanu apelācijas instances tiesā. Spriedums likumīgā spēkā stājies 2013.gada 24.oktobrī.

Tā kā ar spriedumu netika izlemts jautājums par tiesas izdevumu piedziņu, ar 2013.gada 24.janvāra Rostokas Zemes tiesas lēmumu no SIA „AFFA TRANS" piedzīti tiesas izdevumi 4825,39 EUR. Lēmums likumīgā spēkā stājās 2013.gada 5.jūnijā.

[2] Ar Rīgas pilsētas Centra rajona tiesas tiesneša 2013.gada 2.decembra lēmumu pieteikums apmierināts, nolemjot atzīt un izpildīt Latvijas Republikas teritorijā 2012.gada 16.maija spriedumu (lietvedības apzīmējums 5HKO 32/11), Rostokas Zemes tiesas 2012.gada 20.jūnija lēmumu par kļūdas labošanu spriedumā (lietvedības apzīmējums 5HKO 32/11) un Rostokas Zemes tiesas 2013.gada 24.janvāra lēmumu par izmaksu noteikšanu (lietvedības apzīmējums 5HKO 32/11). Lēmums pamatots ar šādiem argumentiem.

[2.1] Iesniedzot pieteikumu, ir ievēroti likumā noteiktie piekritības nosacījumi.

[2.2] Atbilstoši Civilprocesa likuma 638.panta trešajai daļai pieteikumam pievienoti dokumenti un pierādījumi, kas apliecina, ka SIA „AFFA TRANS" bija savlaicīgi un pienācīgā kārtā paziņots par lietas iztiesāšanu. Tāpat iesniegti pierādījumi, ka par spriedumu SIA „AFFA TRANS" iesniedza apelācijas sūdzību, bet SIA „AFFA TRANS" pārstāvja neierašanās dēļ apelācijas sūdzība atstāta bez izskatīšanas.

[2.3.] Lietā nav konstatēti Civilprocesa likuma 637.panta otrajā daļā reglamentētie pamati ārvalsts tiesas nolēmuma neatzīšanai.

[3] Par Rīgas pilsētas Centra rajona tiesas tiesneša 2013.gada 2.decembra lēmumu blakus sūdzību iesniegusi SIA „AFFA TRANS", lūdzot to atcelt un pieteikumu noraidīt. Blakus sūdzībā norādīts šāds pamatojums.

[3.1] Atbilstoši Regulas Nr.44/2001 34.panta 1.punktam un Civilprocesa likuma 637.panta otrās daļas 6.punktam Rostokas Zemes tiesas nolēmumi nevar tikt atzīti un izpildīti Latvijas Republikā, jo tie ir pretrunā Latvijas sabiedriskajai kārtībai.

Rostokas Zemes tiesas 2011.gada 21.aprīļa rīkojumā un 2012.gada 24.augusta vēstulei pievienotajā instrukcijā norādīts, ka tiesā par puses pārstāvi var būt vienīgi advokāts vai arī, vienojoties ar attiecīgo advokātu, kāds Eiropas Savienības pilsonis vai arī kādas citas Eiropas Saimnieciskās telpas Vienošanās valsts pilsonis, kurš pārvalda vācu valodu un kuram ir tiesības darboties kā aizstāvim šajā tiesā saskaņā ar Eiropas advokātu darbības likumu Vācijā.

Šādus ierobežojumus Latvijas tiesu sistēma nepazīst. Civilprocesa likuma 82.panta otrajā daļā noteikts, ka juridisko personu lietas tiesā ved to amatpersonas, kas darbojas likumā, statūtos vai nolikumā piešķirto pilnvaru ietvaros, vai arī citi juridisko personu pilnvaroti pārstāvji.

Tādejādi ar Rostokas Zemes tiesas 2012.gada 16.maija spriedumu ir pārkāptas SIA „AFFA TRANS" tiesības uz lietas taisnīgu izskatīšanu. Advokātu vai citas norādītās personas piesaistīt procesā nebija iespējas finanšu līdzekļu trūkuma dēļ.

[3.2] Vācijas uzņēmums ALMIG AG pieteicies par cietušo un iesniedzis pieteikumu par mantisko zaudējumu uzsāktajā krimināprocesā sakarā ar tam piederošā sūtījuma piesavināšanos.

[4] Ar Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2014.gada 5.marta lēmumu Rīgas pilsētas Centra rajona tiesas tiesneša 2013.gada

2.decembra lēmums atstāts negrozīts, bet SIA „AFFA TRANS" blakus sūdzība noraidīta, nolemjot atzīt un izpildīt Latvijas Republikas teritorijā Rostokas Zemes tiesas 2012.gada 16.maija spriedumu (lietvedības apzīmējums 5HKO 32/11), Rostokas Zemes tiesas 2012.gada 20.jūnija lēmumu (lietvedības apzīmējums 5HKO 32/11) un Rostokas Zemes tiesas 2013.gada 24.janvāra lēmumu par izmaksu noteikšanu (lietvedības apzīmējums 5HKO 32/11), ar kuriem:

- SIA „AFFA TRANS" piespriests samaksāt Vācijas uzņēmumam ALMIG AG 84 000 EUR, kā arī procentus, kas noteikti 5% apmērā par laiku no 2011.gada 4.janvāra līdz 2011.gada 10.martam un 5 procentpunktu apmērā virs bāzes likmes par laiku no 2011.gada 11.marta;

- SIA „AFFA TRANS" piespriests samaksāt Vācijas uzņēmumam ALMIG AG vēl 830 EUR, kā arī procentus, kas noteikti 5 procentpunktu apmērā virs bāzes likmes par laiku no 2012.gada 3.aprīļa;

- izmaksas, kas SIA „AFFA TRANS" ir jāatlīdzina Vācijas uzņēmumam ALMIG AG, atbilst Rostokas Zemes tiesas 2012.gada 16.maija neklātienes spriedumam, kas stājies spēkā, saskaņā ar (Vācijas) Civilprocesa likuma (ZPO) 104.pantu, tiek noteiktas 4825,39 EUR apmērā, kam pieskaitāmi procenti, kas pārsniedz bāzes procentu likmi atbilstoši (Vācijas) Civilkodeksa (BGB) 247.pantam un tiek aprēķināti no minētās summas par laiku no 2012.gada 30.maija.

Lēmums pamatots ar šādiem argumentiem.

[4.1] Atbilstoši Civilprocesa likuma 447.[1] panta otrajai daļai tiesas kolēģija pilnībā pievienojas Rīgas pilsētas Centra rajona tiesas tiesneša 2013.gada 2.decembra lēmuma motivācijai, ka lietā nav konstatēti Civilprocesa likuma 637.panta otrajā daļā minētie ārvalsts nolēmuma neatzīšanas pamati.

[4.2] Ņemot vērā tiesību normu hierarhiju, iebildumi blakus sūdzībā par ārvalsts tiesas nolēmuma neatbilstību Civilprocesa likuma 637.panta otrās daļas 6.punktam ir vērtējami tik tālu, cik tālu to pieļauj Regulas Nr.44/2001 noteikumi.

Eiropas Savienības Tiesa atzinusi, ka atsaukšanās uz sabiedriskās kārtības klauzulu, kas ietverta Regulas Nr.44/2001 34.panta 1.punktā, var tikt saistīta vienīgi ar acīmredzamu tādas tiesību normas pārkāpumu, kura tiek uzskatīta par būtisku tās valsts tiesību sistēmā, kurā ir pieprasīts izpildīt spriedumu, vai arī šajā tiesību sistēmā atzītas pamattiesības pārkāpumu (*sk. 2000.gada 28.marta sprieduma lietā Nr.C-7/98 Krombach, Recueil 37.punktu, 2000.gada 11.maija sprieduma lietā Nr.C-38/98 Renault, Recueil 30.punktu, 2009.gada 28.aprīļa sprieduma lietā Nr.C-420/07 Apostolides 59.punktu*).

Senāts 2013.gada 13.februāra lēmumā Nr.SKC-1 norādījis, ka Regula Nr.44/2001 nesniedz konkrētu un tiešu jēdziena „sabiedriskā kārtība" definīciju. Respektīvi, jēdziens „sabiedriskā kārtība" ir uzskatāma par ģenerālklauzulu, kura tiesnesim jāpiepilda ar noteiktu saturu, radot konkrētā lietā atbilstošus tiesību noteikumus, tajās robežās, kas noteiktas ar attiecīgajā ģenerālklauzulā ietverto norādi. Citiem vārdiem, lai noteiktu šī jēdziena kodola aprises (*valstī pastāvošo augstāko un neaizskaramo vērtību sistēmu, kas apvieno vispārējās un publiskās intereses, t.i., tiesiskās sociālās ekonomiskās intereses, kā arī morāli un reliģiju*) nepieciešams pārbaudīt, vai konkrētais ārvalsts tiesas nolēmums nav pretrunā ar Latvijas tiesību pamatprincipiem, kuri atvasināti no Satversmes 1.panta, un sabiedrības būtiskajām pamatvērtībām.

Vācijā advokāta pārstāvība ir obligāta, sākot ar otrās instances līmeni pavalsts ietvaros. Advokātu process dažādu līmeņu tiesās pastāv arī citās Eiropas valstīs, piemēram, Austrijā, Polijā, Francijā (*sk. zvērināta advokāta Alda Gobzema 2013.gada 12.februārī „Jurista Vārdā" publicēto rakstu „Advokātu process – viens no veidiem, kā paātrināt civilprocesu"*).

Latvijā šāda kārtība ir apskatīta kopš 2002.gada 31.oktobra un atjaunota ar 2014.gada 4.janvāri (Civilprocesa likuma 82.panta sestā un septītā daļa). Tiesības par advokāta piesaistīšanu izskaidrotas Rostokas Zemes tiesas 2012.gada 24.augusta instrukcijā, kuru SIA „AFFA TRANS" saņēmusi 2012.gada 29.oktobrī. Nav pamata arī uzskatīt, ka SIA „AFFA TRANS" tiesību īstenošanas ierobežojums bija naudas līdzekļu trūkums.

[4.3] SIA „AFFA TRANS" arguments par uzsākto kriminālprocesu nav šķērslis pieteicējam prasīt ārvalsts tiesas nolēmuma atzīšanu un izpildi.

[5] Blakus sūdzību par Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2014.gada 5.marta lēmumu iesniegusi SIA „AFFA TRANS", lūdzot lēmumu atcelt, atteikt atzīt un izpildīt Latvijas Republikas teritorijā ārvalsts tiesas nolēmumu. Blakus sūdzībā norādīts tālāk minētais.

[5.1] Rostokas Zemes tiesas nolēmumi ir pretrunā Latvijas sabiedriskajai kārtībai, kas atbilstoši Regulas (EK) Nr.44/2001 34.panta 1.punktam un Civilprocesa likuma 637.panta otrās daļas 6.punktam ir pamats atteikties tos atzīt un izpildīt. Spriedums aizmuguriski pieņemts procesā, kurā atbildētājai SIA „AFFA TRANS" tika liegta iespēja pašai piedalīties, bet Latvijas tiesību sistēma šādus ierobežojumus nepazīst.

[5.2] Nepieciešams pieprasīt informāciju no policijas par kriminālprocesa uzsākšanas pamatiem un Vācijas uzņēmuma ALMIL AG šajā procesā atzīšanu par cietušo.

[6] SIA „AFFA TRANS" pārstāvis uz tiesas sēdi nav ieradies, par neierašanās iemesliem tiesai nav paziņots.

Tiesas sēdē Vācijas uzņēmuma ALMIL AG pārstāve zvērināta advokāte Solvita Eimane blakus sūdzību neatzina, uzturēja pieteikumu un papildus paskaidroja, ka SIA „AFFA TRANS" bija iespēja aizstāvēt savas tiesības Vācijas tiesā, taču tā netika izmantota.

[7] Iepazinies ar lietas materiāliem un apsvēris blakus sūdzībā norādītos argumentus, Civillietu departaments uzskata, ka pārsūdzētais Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2014.gada 5.marta lēmums atstājams negrozīts, bet SIA „AFFA TRANS" iesniegtā blakus sūdzība noraidāma tālāk minēto iemeslu dēļ.

[8] SIA „AFFA TRANS" kā pamatu atteikumam atzīt ār valsts tiesas nolēmumu minējusi Regulas Nr.44/2001 34.panta 1.punktu un Civilprocesa likuma 637.panta otrās daļas 6.punktu, kas paredz, ka ārvalsts tiesas nolēmumu neatzīst, ja atzīšana ir pretrunā ar Latvijas sabiedrisko iekārtu, un konkrēti, Civilprocesa likuma 82.panta otrajā daļā noteiktās juridisko personu tiesības uz pārstāvību civilprocesā.

[9] Atbilstoši Regulas Nr.44/2001 38.pantam dalībvalstī pieņemts spriedums ir jāizpilda citā līgumslēdzējā valstī, ja pēc kādas ieinteresētās puses pieprasījuma tas ir pasludināts par izpildāmu attiecīgajā valstī.

Izlemjot jautājumu par ārvalsts tiesas nolēmuma atzīšanu, atzinējvalsts tiesai jāievēro savstarpējās uzticēšanās princips, nodrošinot ātru un efektīvu ārvalsts tiesas nolēmuma atzīšanas procedūru (*sk. Regulas Nr.44/2001 17.apsvērumu*), tostarp tieši piemērojot minētās Regulas noteikumus, nevis nacionālo tiesību normas (*sk. Regulas Nr.44/2001 6.apsvērumu*).

Nolēmumu neatzīšanas pamati ir norādīti Regulas Nr.44/2001 34.pantā, cita starpā paredzot, ka spriedumu neatzīst, ja šāda atzīšana ir klajā pretrunā ar attiecīgās dalībvalsts sabiedrisko kārtību (1.punkts).

Minētais atbilst Civilprocesa likuma 637.panta otrās daļas 6.punktā ietvertajam regulējumam, saskaņā ar kuru ārvalsts tiesas nolēmuma neatzīšanas pamats var būt gadījumā, ja ārvalsts tiesas nolēmuma atzīšana ir pretrunā ar Latvijas sabiedrisko iekārtu (publisko kārtību).

Eiropas Savienības Tiesa 2009.gada 28.aprīļa sprieduma lietā Nr.C-420/07 *Apostolides* 59.punktā atzinusi, ka atsaukšanās uz sabiedriskās kārtības klauzulu, kas ietverta Regulas Nr. 44/2001 34. panta 1. punktā, ir pieļaujama tikai tad, ja citā dalībvalstī pieņemta sprieduma atzīšana vai izpilde

būtu nepieļaujamā pretrunā tās valsts tiesiskajai kārtībai, kurā ir pieprasīts izpildīt spriedumu, jo tādējādi netiktu ievērots kāds no pamatprincipiem (*sk. arī 2000.gada 28.marta sprieduma lietā C-7/98 Krombach, Recuel 37.punktu, 2000.gada 11.maija sprieduma lietā C-38/98 Renault, Recuel 30.punktu, 2014.gada 23.oktobra sprieduma lietā C-302/13 AS flyLAL-Lithuanian Airlines, VAS „Starptautiskā lidosta „Rīga"", AS „Air Baltic Corporation" 49.punktu*).

Tiesību doktrīnā, analizējot Civilprocesa likuma 637.panta otrās daļas 6.punkta jēdzienu „sabiedriskā iekārta" (starptautiskajā civilprocesā tiek lietots termins „publiskā kārtība" (*ordre public*)) norādīts, ka tas sevī ietver Latvijā pastāvošo pamattiesību katalogu, Latvijas tiesību svarīgākos pamatprincipus (kuri atvasināti no Latvijas Republikas Satversmes 1.panta, kā arī vispārējos starptautisko tiesību principus) un sabiedrības būtiskākās pamatvērtības. Ar procesuālo publisko kārtību saprot atzinējvalsts (šajā gadījumā – Latvijas) procesuālo tiesību vissvarīgākos pamatprincipus un vērtības. Tikai ļoti acīmredzamas šo pamatprincipu neievērošanas vai pārkāpuma gadījumā ir iespējams piemērot procesuālās kārtības izņēmumu. Jebkurā gadījumā atzinējvalsts (Latvijas) tiesnesim procesuālās publiskās kārtības ietvaros ir jāpārbauda, vai ārvalsts tiesas procesā ir ievērotas atbildētāja (zaudējušās puses) galvenās procesuālās pamattiesības (galvenokārt tiesības uz aizstāvību, kā arī tiesības uz efektīvu procesu) (*sk. Civilprocesa likuma komentāri. III daļa (61.-86.nodaļa. Sagatavojis autoru kolektīvs. Prof. K.Torgāna zinātniskajā redakcijā. – Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2014, 616., 618.lpp.*).

Savukārt, tiesību uz aizstāvību ievērošana nozīmē, ka atbildētājam vajadzētu būt iespējai pret izpildāmības pasludināšanas lēmumu iesniegt pārsūdzību, ko izskata saskaņā ar kārtību strīdus gadījumos, ja viņš uzskata, ka pastāv kāds no izpildes atteikuma pamatojumiem (*sk. Regulas Nr.44/2001 18.apsvērumu*).

Tādējādi, vadoties no Eiropas Savienības Tiesas spriedumos un tiesību doktrīnā izteiktajiem apsvērumiem, Civillietu departamentam ir jāpārbauda, vai atbildētājai SIA „AFFA TRANS" tika nodrošināta reāla iespēja īstenot savas tiesības uz aizstāvību nolēmuma izcelsmes valsts tiesā.

[10] Lietā nav strīda par to, ka SIA „AFFA TRANS" bija informēta par Vācijas uzņēmuma ALMIL AG iesniegto prasības pieteikumu Rostokas Zemes tiesā, tiesībām celt iebildumus pret prasību un 2012.gada 16.maija aizmugurisko spriedumu. SIA „AFFA TRANS" tika izskaidrota minētā sprieduma pārsūdzēšanas kārtība atbilstoši Vācijas normatīvajiem aktiem *(skat. lietas 103.-105.lapu)*, taču tā nebija vienojusies par pārstāvi savu aizstāvības tiesību īstenošanai, tādēļ iesniegtā apelācijas sūdzība atstāta bez izskatīšanas.

No minētā secināms, ka konkrētajā lietā SIA „AFFA TRANS" bija iespēja lietderīgi un efektīvi īstenot savas procesuālās tiesības uz aizstāvību pret Rostokas Zemes tiesā celto prasību, ko SIA „AFFA TRANS" nav darījusi.

[11] Tā sauktais advokātu process nenozīmē pamattiesību uz aizstāvību pārkāpumu Regulas Nr.44/2001 izpratnē. Šāds process dažādu laikposmu tiesās pastāv arī citās Eiropas valstīs, piemēram, Polijā, Austrijā, Francijā. Arī Eiropas Savienības Tiesā puses var vērsties, vienīgi advokātu pārstāvētas. Savukārt Eiropas Cilvēktiesību tiesā advokāta pārstāvība ir obligāta, lietai sasniedzot tiesvedības stadiju. Advokāta ekskluzīvas tiesības pārstāvēt puses kasācijas instances tiesā nav svešas arī Latvijā. Diskusijas par advokāta institūta ieviešanu ir bijušas jau pirms desmit gadiem, taču tad netika nodrošināta valsts apmaksātā juridiskā palīdzība maznodrošinātām un trūcīgām personām (*sk. Satversmes tiesas 2003.gada 27.jūnija spriedumu „Par Civilprocesa likuma 82.panta piektās daļas un 453.panta otrās daļas atbilstību Latvijas Republikas Satversmes 91., 92.pantam" secinājumu daļas 5., 6.punktu*). Tiesisko regulējumu, veicinot fizisko personu tiesību uz taisnīgu tiesas aizsardzību, un tādējādi novēršot likumdevēja noteiktos ierobežojumus šīm personām būt advokāta pārstāvētām valsts ir sakārtojusi, 2005.gada 17.martā pieņemot likumu „Valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības likums" (stājās spēkā 2005.gada 1.jūnijā).

Savukārt minētais tiesiskais regulējums nav attiecināms uz juridiskajām personām. Civilprocesa likuma 82.panta otrā daļa, uz kuru atsaukusies sūdzības iesniedzēja, reglamentē juridisko personu pārstāvību pirmās un apelācijas instances tiesās. Lai valstī nostiprinātu tiesiskumu un nodrošinātu civillietu iztiesāšanas juridiskās kvalitātes celšanu, likumdevējs aktualizējis nepieciešamību civilprocesā ieviest advokāta procesu, veicot grozījumus Civilprocesa likumā. Ar 2014.gada 1.janvāri ir spēkā Civilprocesa likuma 82.panta septītā daļa, ar kuru juridiskās personas pārstāvība kasācijas instances tiesā ir ierobežota.

To ievērojot, Eiropas Savienības Tiesas spriedumos un tiesību doktrīnā norādīto atziņu kontekstā Civillietu departamentam nav pamata atzīt, ka ar ārvalsts nolēmuma izcelsmes valsts tiesas procesā noteikto pārstāvības ierobežojumu acīmredzami un pārmērīgi ir pārkāptas SIA „AFFA TRANS" procesuālās pamattiesības uz aizstāvību, un šāds ierobežojums nav pretrunā Latvijas publiskai kārtībai, kā to pareizi atzinusi Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija.

Tādējādi, pretēji blakus sūdzībā norādītajam, lietā nav konstatējams Regulas Nr.44/2001 34.panta 1.punktā un Civilprocesa likuma 627.panta otrās daļas 6.punktā noteiktais ārvalsts tiesas nolēmuma neatzīšanas pamats.

[11] Rezumējot izklāstīto, Civillietu departaments atzīst, ka SIA „AFFA TRANS" blakus sūdzība noraidāma.

[12] Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 642.panta pirmās daļas 1.punktu, Civillietu departaments

n o l ē m a

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2014.gada 5.marta lēmumu atstāt negrozītu, bet SIA „AFFA TRANS" blakus sūdzību noraidīt.
Lēmums nav pārsūdzams.

Tiesnese A.Čerņavska

Tiesnese V.Cīrule

Tiesnese A.Vītola